# Моя присяга серця...

## Ярослав Брунько

В моїх думках — не спокій, а тривога
За кожен дім, за кожне немовля.
Я знаю, що терниста ця дорога,
Та кличуть мрії і свята земля.

Я хочу стати тим, хто не зламає,
Хто в очі гляне чесно і прямо.
Хто біль в країні кожний відчуває,
І йде вперед крізь бурі та шторми.

Я мрію бачити державу вільну й сильну,
Де справедливість — то не просто звук.
Де кожне право — справжнє і незмінне,
І де не знають горя і розлук.

Не заради слави, крісла чи трибуни —
Я прагну змін, щоб розцвіли міста.
Щоб молодість і досвід, наче струни,
Сплелись в акорд, де правда і мета.

Я вірю в день, коли на схилах Дніпра
Побачу світ без сліз і без війни.
Стати Президентом України — це не тільки гра,
Це борг мій перед майбутнім і людьми.